

[Industriministeren]

lige prisudvikling i betragtning. Jeg kan naturligvis ikke sige noget bestemt om, hvornår det kan blive nødvendigt at forhøje den foreslåede beløbsgrænse yderligere. Det skulle imidlertid ikke forbyde mig, hvis folketinget om 2-3 år atter vil få lejlighed til at beskæftige sig med eksportkreditrådets virksomhed med udgangspunkt i et forslag om en yderligere forhøjelse af rammen.

Det er uomtvisteligt, at en forøgelse af beløbsrammen som foreslået indebærer en forøget risiko for statskassen. En begrænsning af statens risiko kunne ske ved, at eksportkreditrådet udviste en mindre grad af risikovillighed. Derved ville stigningstakten i rådets totale forpligtelser formindskes, og risikoen ved de enkelte garantier og kautioner kunne begrænses. Jeg finder imidlertid, at eksportkreditrådet fortsat viser en rimelig grad af risikovillighed og ikke anlægger en mere restriktiv holdning i sin risikobedømmelse, end tilfældet er i de lande, vi skal konkurrere med. Jeg hilser på den anden side med tilfredshed den praksis, som eksportkreditrådet har indledt med årligt at vurdere eksportkreditordningen og dens resultater med henblik på at tilstræbe, at ordningen balancerer over en årrække, og jeg kan tilslutte mig, at man i den konkrete situation foretager vurderingen over en 25-årig periode.

Lad mig afslutningsvis understrege, at regeringen tillægger eksportkreditordningen stor vægt som led i den samlede erhvervsfremmende politik. Eksportkreditrådet bidrager til den eksportstigning, som vi alle anerkender er nødvendig både af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til betalingsbalancen.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om garantier for lån til bygning af mindre fragtskibe.

(Lovforslag nr. L 138).

Der er omkring halvtreds års tradition for støtte til den mindre skibsfart i Danmark. I de seneste tyve år har denne støtte bl.a. bestået i en garantiordning af den type, som er omfattet af 1976-loven om garantier for lån

til bygning af mindre fragtskibe. I den sidstnævnte periode er garantirammen med jævne mellemrum blevet forhøjet i takt med pristigninger og de stigende krav til skibenes tekniske indretning og udstyr, som udviklingen har betinget.

Man befinder sig nu i samme situation som ved gennemførelsen af loven i 1976. Det er atter nødvendigt at forhøje rammen, hvis det fortsat ønskes, at ordningen på trods af udviklingen i priser og teknik skal have den samme effekt som ved den seneste fastlæggelse.

Efterspørgslen efter de garantier, som tilbydes under ordningen, har været forholdsvis begrænset i nogle år efter forhøjelsen i 1976. Det har hovedsagelig haft årsag i den krise i skibsfartserhvervet, der har hersket i den sidste halvdel af halvfjerdserne. I de seneste to finansår, 1980 og 1981, har der imidlertid været en stigende interesse fra den mindre skibsfarts side for at benytte ordningen. I 1981 modtog man således kvalificerede ansøgninger for et beløb af en størrelse på knap tre gange den gældende garantiramme. I begge de nævnte år var det umuligt at efterkomme alle de kvalificerede ansøgninger i fuldt omfang.

Lovforslaget vil i lighed med den hidtidige lov bidrage til at støtte den mindre skibsfart. Det har betydning for beskæftigelsen i søfartserhvervet og for sømandsuddannelsen. Den fornyelse af den mindre handelsflåde, som loven bidrager til, er tillige af betydning for Danmarks valutaindtjening.

Det må også erindres, at en opbremsning af småskibsflådens fornyelse ville have en uheldig indflydelse på beskæftigelsen på de værfter, der har specialiseret sig i bygningen af mindre fragtskibe. Disse værfter ligger fortrinsvis i mindre og mellemstore provinsbyer, hvor deres betydning for den lokale beskæftigelse er betragtelig. Småskibsværfterne har i de seneste år været i stand til at tilkæmpe sig en stigende mængde ordrer, ofte i skarp international konkurrence. Når tendensen er gået i den retning, skyldes det ikke mindst den indsats, der er ydet fra arbejder- og ledelsesside rundt omkring på værfterne for at højne produktiviteten. Denne udvikling har jeg betragtet med glæde.

Det bidrag, denne lovs garantier kan yde som supplement til værfternes egen indsats, er i sammenligning lille. Jeg finder imidler-